

til at slaa til Lyd for denne Sag, som det lader til, at det, naar den tyske Toldlov faar Lov til at virke, maaske bliver umuligt for os at komme af med Hestene, i alt Fald til den Pris som tidligere. Da denne Sag spiller en stor Rolle for den Landsdel, hvori jeg bor, kan den ærede Minister forstaa, at jeg atter drager den frem her.

Bjerre: Jeg beklager, at den ærede Finansministers Svar ikke var mere imødekommende, end det var. Naar Ministeren siger, at det ikke er en Statsopgave at være Laangiver, dertil har man Bankinstitutioner, er det paa en Maade rigtigt nok. Men her er det jo saa, at de Folk, hvis Ejendomme ikke ere behæftede saa stærkt i Forvejen, have let ved at gaa hen og faa Laan i deres Ejendomme; det er ikke dem, som trænge, de klare sig nok; men her er det Folk, som i Virkeligheden ikke kunne faa større Prioriteter, der trænge, og det er altsaa disse Folk, som Staten ekstraordinært skulde imødekomme. Og da Staten jo kommer Kommunerne til Hjælp med Laan til Havne og andre Ting, hvor der trænges til Hjælp, naar der ikke kan faas almindelige Laan dertil, saa burde Staten ogsaa gøre det her, hvor det drejer sig om, at enkelte Borgere uden egen Skyld blive ruinerede. Derfor have vi et Samfund, derfor tilhøre vi et Samfund, fordi de mange skulle hjælpe den enkelte, der uforskyldt lider Tab. Jeg ved ikke, om Ministerens Svar skal opfattes, som om der slet ikke var Haab. Jeg tænker dog, at det var muligt, at man kunde komme frem med et Forslag, hvorved man kom de paagældende til Hjælp.

Zahle: Aarsagen til at jeg har begæret Ordet i Dag er den udmærkede Tale, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) holdt her ved Tillægsbevillingslovens anden Behandling. Det ærede Medlem er en meget flittig og nøjagtig Mand. Jeg erindrer, hvorledes han en tidligere Gang, da han havde angrebet Venstre, fordi vi havde tilladt den højtærede Krigsminister at reparere nogle Kabler, samlede alle Argumenter derimod, saaledes at der end ikke var et eneste Tillægsord i Anmærkningerne til Finansloven, som det ærede Medlem ikke havde samlet op til Brug i denne Kamp. Det ærede Medlem har nu villet bevise en Ting, som var større, nemlig at Venstre, Flertallet her i Tinget, under det nuværende Ministerium var gaaet med til at

lade de almindelige Militærudgifter stige paa Finansloven, og det ærede Medlem har gjort sig overordentlig Flid dermed. Han har ikke alene samlet alle Beløb fra de Paragraffer, som omhandle de egentlige Militærudgifter, nemlig Krigsministerens Budget paa § 22 og Marineministerens ordinære Budget paa § 23, I. og de tilsvarende ekstraordinære Budgetter paa § 26, V og VI. Men det ærede Medlem har medtaget alle de Militærudgifter, som staa opførte rundt omkring paa de civile Budgetter, hos Finansministeren, Indenrigsministeren og Justitsministeren. Dette sidste forekommer mig at være spildt Umage, og det gør mig ondt, at et saa dygtigt Medlem har ofret megen Tid og Flid paa en Ting, som i denne Sammenhæng har saa lidt at betyde. Thi det er en given Ting, at de Udgifter, som staa paa disse civile Paragraffer, ere afhængige af bestaaende Love. Hvad vi skulle betale i Pension til Officerer er ikke afhængigt af hvad vi vedtage her, men det er afhængigt af, hvor mange pensionsberettigede Officerer der lever her i Landet, og saa længe vi ikke raade over Liv og Død, maa vi betale Officererne den Pension, som er deres lovlige Ret. Hvad der skal til til Udskrivningsvæsenet og deslige, er ogsaa noget, som maa til i Henhold til de bestaaende Love, og det samme gælder Indkvarteringsgodtgørelse og deslige. Altsaa, disse Summer, som det ærede Medlem har samlet sammen fra de civile Budgetter, ere, forekommer det mig, i denne Sammenhæng ganske uden Interesse. Jeg skal imidlertid alligevel følge det ærede Medlem ind paa den Vej, som han er slaaet ind paa, men jeg kommer derved til at dele min Tale i to Dele. Først skal jeg tillade mig at omtale de Ting, som have Betydning i denne Sammenhæng, og det vilde glæde mig, hvis ærede Medlemmer ville lytte til mig, saa længe jeg er ved denne Del af min Tale. Senere skal jeg følge det ærede Medlem ind paa de Baner, han har anslaaet, men det er i og for sig ganske uden Interesse; der vil jeg tillade mig at tale til Rigsdagstidende, og hvis de Herrer ville være saa venlige at lade være at høre paa mig saa længe, skal det ikke krænke mig. — Jeg begynder nu med den første Del, den, som jeg mener har nogen Interesse, og jeg skal søge at gøre det saa kort som muligt, da jeg tror, at Korthed ogsaa netop her vil fremme, hvad det gælder om. I Samlingen 1901—02 bevilgedes der paa de militære Budgetter, paa § 22, § 23, I. og § 26